

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/247/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617202203
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5617202203.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Brno - Zábrdovice, Příkop 843/4, IČO: 043 55 211, zastúpený JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Malinovo, Slnecná 765/3, IČO: 42 174 902, proti žalovanému: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, zastúpený JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom Q. K., Z. XXX, v konaní o zaplatenie 106,99 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/41/2017-38 zo dňa 29. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/41/2017-38 zo dňa 29. júna 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 94,99 Eur a úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100,00 Eur od 04.04.2014 do 22.10.2015 a zo sumy 94,99 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia. (výrok I.) z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/41/2017-38 zo dňa 29. júna 2017 vo výroku o trovách konania (výrok III.) m e n í tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Odvolanie žalovaného proti výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, o d m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 77,56 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 94,99 Eur a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 100 Eur od 04.04.2014 do 22.10.2015 a zo sumy 94,99 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od jeho právoplatnosti (výrok I.) Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 78 % (výrok III.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 10. 03. 2017 domáhal zaplatenia sumy 106,99 Eur (94,99 Eur predstavujúcich neuhradenú časť spotrebiteľského úveru a 12 Eur predstavujúcich zmluvnú pokutu).

3. Z listín, ktoré žalobca označil ako dôkazy mal preukázané, že dňa 27.02.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (MINIHOTOVOST, s.r.o., so sídlom v Bratislave) a žalovaným, ako spotrebiteľom, uzatvorená Zmluva o úvere č. 443 139, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 100 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom (28 Eur), t. j. celkovú čiastku 128 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli tvorené výlučne úrokom vo výške 365 % ročne z poskytnutého úveru. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola stanovená podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia

úveru (ďalej „VPPÚ“) a predstavovala 2.290,09 % s tým, že spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver bola 75,53 %. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Z tejto listiny takisto vyplýva, že veriteľ so spotrebiteľom konali elektronickou formou, ale Zmluva neobsahuje údaj o tom, že spotrebiteľ ju podpísal zaručeným elektronickým podpisom. V článku 18 VPPÚ, na ktorý sa žalobca v žalobe odvoláva, je okrem iného uvedené, že „veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty i paušálnu náhradu spojenú s upomienkou vo výške 3,- eur za každú upomienku. Veriteľ je tiež oprávnený požadovať od spotrebiteľa zmluvnú pokutu za omeškanie so splátkou úveru a to vo výške 0,15 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.“

4. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal (nepredložil žiadny dôkaz) kedy tieto peniaze žalovanému skutočne poskytol. Žalovaný však nepoprel toto tvrdenie žalobcu, na základe čoho súd v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné, že žalobca poskytol žalovanému sumu 100 Eur dňa 27.02.2014. Žalobca uviedol, že z poskytnutého úveru žalovaný splatil len čiastku 5,01 Eur dňa 22. 10. 2015, a nakoľko ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi rozdiel, t. j. 94,99 Eur.

5. Okresný súd ďalej žalobcovi voči žalovanému priznal aj úroky z omeškania, keď vychádzal so situácie, že splatnosť úveru nastala dňom 27. 03. 2014. Dňom 28.03.2014 sa žalovaný dostal do omeškania, na základe čoho s prihliadnutím na základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky (0,25 %) zvýšenú o 5 percentuálnych bodov žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 28.03.2014 do zaplataenia. Žalobca však žiadal priznať úroky z omeškania až od 04.04.2014, na základe čoho súd, s prihliadnutím na viazanosť žalobným petitom (§ 216 ods. 1 CSP) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100 Eur od 04. 04. 2014 do 22. 10. 2015, kedy žalovaný splatil časť dlhu vo výške 5,01 Eur a zo sumy 94,99 Eur od 23.10.2015 do zaplataenia.

6. Nárok žalobcu na zaplataenie 12 Eur titulom zmluvnej pokuty súd zamietol, nakoľko žalobca zmluvnú pokutu odvodzoval z VPPÚ, pričom nepreukázal písomnú formu uvedeného dojednanja, čo je v rozpore s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka a obsah VPPÚ vypracoval sám veriteľ, pričom žalovaný (spotrebiteľ) nemohol VPPÚ ovplyvniť, na základe čoho nemožno hovoriť o individuálne dojednaných zmluvných ustanoveniach (§ 53 ods. 2 Obč. zák.). Akékoľvek sankcie vo VPPÚ sú potom neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktoré sú v spotrebiteľských zmluvách neplatné (§ 53 ods. 5 Obč. zák.). Navyše žalobca ani nepreukázal zaslanie akýchkoľvek upomienok, za ktoré si uplatňoval túto zmluvnú pokutu.

7. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 89 %. Po započítaní úspechu žalovaného v rozsahu 11 % preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

8. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny a súd nemohol vydať rozsudok vo veci, o ktorej už bolo skôr súdom právoplatne rozhodnuté. Žalobca si podanou žalobou uplatnil rovnaký nárok, aký si uplatňoval aj v konaní pred rozhodcovským súdom, kde bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného obchodnou spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 28.11.2014 sp.zn. SR 17138/14. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/286/2014-109 zo dňa 09.05.2016 (právoplatný dňa 07.07.2016, vykonateľný dňa 12.07.2016) súd vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku bola skutočnosť, že zmluva o úvere, z ktorého titulu si aj v prebiehajúcom súdom konaní žalobca uplatňuje nárok na zaplataenie žalovanej sumy, bola uzavretá S. I., ktorý použil pri uzatvorení zmlúv s právnym predchodcom žalobcu a ktorý postúpil pohľadávku žalobcovi, osobné údaje rôznych osôb, medzi inými aj žalovaného v tomto konaní, pričom medzi stranami tohto sporu nikdy žiaden zmluvný vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 443139 zo dňa 27.02.2014, uzavretej na diaľku prostredníctvom webovej stránky, nevznikol. Za uvedený skutok bol S. I. právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 29T/68/2015-488 zo dňa 11.12.2015 a bol uznaný za vinného (okrem iného) aj za skutok, že v presne nezistenom čase dňa 27.02.2014 na presne nezistenom mieste v Kysuckom Novom Meste, uzavrel zmluvu o úvere číslo 443139 na internetovej stránke www.minipozicka.sk so spoločnosťou MINIHOTOVOSTĚ, s. r. o. na sumu 100 Eur, na čo zneužil odvolateľove údaje, pričom o tomto jeho konaní odvolateľ nevedel. S. I. si získané

peniaze nechal poslať na ním určený účet, čím spáchal pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

9. V odvolaní ďalej uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/286/2014 navrhol, aby súd po zrušení rozhodcovského rozsudku pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe podanej žalobcom na rozhodcovskom súde, ktorú po vykonanom dokazovaní Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol rozsudkom č. k. 10C/286/2014-131 zo dňa 28.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.11.2016. V uvedenom konaní si žalobca uplatňoval voči žalovanému rovnaký nárok, z rovnakého zmluvného vzťahu a voči rovnakému subjektu, ktorý nárok si uplatňuje aj v tomto konaní, pričom z rozsudku 10C/286/2014-131 zo dňa 28.09.2016, je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným (odvolateľom) nikdy nebola zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej si žalobca uplatnil nárok na súde, platne uzatvorená, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.02.2014 číslo 443139 je absolútne neplatným právnym úkonom a žalobca sa voči žalovanému (odvolateľovi) nemohol domáhať žiadneho plnenia.

10. S prihliadnutím na uvedené žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a konanie zastaví, alternatívne napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne si uplatnil aj trovy konania.

11. Žalobca na podané odvolanie písomne nereagoval, výzvu na vyjadrenie prevzal dňa 10.10.2017.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu v zmysle § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v napadnutej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil a konanie zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP. Odvolanie žalovaného ďalej v časti týkajúcej sa výroku rozsudku prvoinštančného súdu o zamietnutí zvyšku žaloby (výrok II.) ako podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b/ odmietol.

13. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

15. Zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom prichádza do úvahy len z taxatívne vymedzených dôvodov, medzi ktoré je Civilnom sporovom poriadku v ustanovení § 389 písm. a/ zaradená aj situácia, keď neboli v konaní splnené procesné podmienky.

16. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Na splnenie procesných podmienok prihliada súd kedykoľvek počas konania bez ohľadu na inštanciu, na ktorej sa koná. To znamená, že na vady konania týkajúce sa procesných podmienok prihliadne aj odvolací súd, a to aj vtedy, keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Súdny tak počas súdneho konania skúmajú viacero podmienok, s ktorými Civilný sporový poriadok v ustanovení § 389 písm. a/ CSP počíta, medzi ktoré patrí napr. skúmanie právomoci súdu Slovenskej republiky na konanie, skúmanie procesnej subjektivity, skúmanie procesnej spôsobilosti strany sporu, skúmanie prekážky existencie začatého konania (litispendencia) či skúmanie prekážky rozsúdenej veci (res iudicata).

17. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP (bez ohľadu na inštanciu, na ktorej sa naplnenie uvedeného zákonného ustanovenia zistilo) s poukazom na § 230 CSP zastaví.

18. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v rámci teórie práva vymedzuje dvoma kritériami, ktorými sú totožnosť subjektov vystupujúcich v konaní (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť subjektov (osôb) sa jedná vtedy, keď sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v inom konaní, ktoré už bolo ukončené právoplatným rozhodnutím súdu. Procesné postavenie týchto osôb (žalobná a žalovaná strana sporu) je pritom irelevantné. Totožnosť predmetu konania v širšom zmysle predstavuje nielen identický žalobný návrh, ktorý si žalobca v podanej žalobe uplatňuje, ale aj jeho identické skutkové odôvodnenie.

19. Odvolací súd pri skúmaní spisového materiálu predloženého prvoinštančným súdom za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní zistil, že žalobca si uplatnil žalobný nárok na základe Zmluvy o úvere č. 443139 zo dňa 27.02.2014, ktorú mal uzatvoriť subjekt v tomto konaní procesne označený ako žalovaný (fyzická osoba K. U.) s právnym predchodcom terajšieho žalobcu - obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST, s.r.o., ktorá bola z Obchodného registra dňom 15.11.2016 vymazaná v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s., Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 043 55 211 ako nástupníckou spoločnosťou, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku spoločnosť MINIHOTOVOST, SE. (aktuálny žalobca). Spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (terajší žalobca) je právnym nástupcom (sukcesorom) spoločnosti MINIHOTOVOST, s.r.o., na ktorého prešli všetky práva a povinnosti tzv. univerzálnou sukcesiou.

20. Z rozsudku okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/286/2014-131 zo dňa 28.09.2016, právoplatného dňa 29.11.2016, má odvolací súd preukázané, že spoločnosť MINIHOTOVOST, a.s. (terajší žalobca po zmene právnej formy na európsku spoločnosť MINIHOTOVOST, SE) sa žalobou podanou na okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 15.12.2014 voči K. U. (terajší žalovaný) domáhala zaplatenia sumy 100 Eur s príslušenstvom, pričom podklad žalobcom uplatneného nároku tvorila Zmluva o úvere č. 443139 zo dňa 27.02.2014, na základe ktorej sa veriteľ (právny predchodca žalobcu - spoločnosť MINIHOTOVOST, s.r.o.) zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 100 Eur. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, nakoľko mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným nebola predmetná Zmluva platne uzatvorená, na základe čoho sa jednalo o absolútne neplatný právny úkon. Neplatnosť zmluvy v danom prípade vyplývala zo situácie, keď u žalovaného (K. U.) nebola daná vôľa na jej uzatvorenie, ale na uzatvorenie Zmluvy boli S. I. použité len jeho osobné údaje, za ktorý skutok (spolu s ďalšími čiastkovými útokmi) bol S. I. trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 29T/68/2015-488 zo dňa 11.12.2015 právoplatne odsúdený.

21. V danom prípade bolo v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/286/2014 právoplatne rozhodnuté o totožnom predmete konania (v predchádzajúcom konaní žalobca žiadal 100 Eur s prísl., v tomto konaní svoj žalobný nárok pre zaplatenie čiastky žalovaným zúžil na sumu 94,99 Eur) vyplývajúcom z tých istých skutkových okolností (uzatvorenie Zmluvy o úvere č. 443139 zo dňa 27.02.2014), pričom stranami sporu boli rovnaké subjekty (v pôvodnej žalobe bol žalobcom určený právny predchodca terajšieho žalobcu), na základe čoho je daná prekážka rozhodnutej veci a jedná sa o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Odvolací súd preto nemal inú možnosť, než napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušiť a konanie podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s 378 ods. 1 CSP zastaviť.

22. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného v časti, ktorým okresný súd zvyšok žaloby zamietol, odvolací súd uvádza, že odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie môže podať len ten, komu zákon takéto oprávnenie priznáva. Subjekty oprávnené podať odvolanie sú v Civilnom sporovom poriadku upravené v § 359 až § 361 CSP, medzi ktoré subjekty patrí aj strana sporu. Nie každý subjekt označený ako strana sporu však môže odvolanie podať. Nemôže ho podať ten, kto sa po vyhlásení rozhodnutia tohto práva výslovne vzdal (§ 368 CSP) a tiež ten, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá i menej významná ujma na jeho právach (v koho neprospech nebolo rozhodnutie vydané).

23. Žalovaný v danom prípade nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania proti výroku rozsudku, ktorým bol de facto konštatovaný jeho čiastočný úspech v merite veci, na základe čoho odvolací súd odvolanie žalovaného proti výroku II. napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP.

24. Výrok okresného súdu o trovách prvoinštančného konania odvolací súd zmenil aplikáciou ustanovení § 256 ods. 1 CSP (zásada zavinenia na zastavení konania) v spojení s § 396 ods. 1 CSP. K zastaveniu konania v časti o zaplatenie 94,99 Eur s prísl. došlo pre neodstrániteľnú prekážku konania, ktorú v konaní spôsobil žalobca tým, že podal žalobu o nároku, o ktorom bolo už skôr právoplatne rozhodnuté. Uvedeným dispozitívnym úkonom (podaním žaloby) tak v konečnom dôsledku spôsobil zastavenie konania, na základe čoho priznal odvolací súd náhradu trov konania v tejto časti protistrane, t.j. žalovanému. Žalovaný bol pre potreby rozhodovania o trovách konania úspešný aj v časti žaloby o zaplatenie 12 Eur titulom zmluvnej pokuty, ktorý nárok žalobcu bol zamietnutý, na základe čoho

odvolací súd zmenil výrok okresného súdu o trovách konania tak, že žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, § 256 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v rozsahu, v ktorom odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie v tej časti zastavil (o zaplatenie 99,49 Eur s prísl.), na základe čoho mu v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V časti, v ktorej odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol, za analogického použitia ustanovenia § 256 CSP (Civilný sporový poriadok neupravuje samostatne zásady rozhodovania o trovách konania pri rozhodovaní o zamietnutom žalobnom/apelačnom návrhu). Odvolací súd ustálil, že úspešným v tejto časti bol žalobca (jeho úspech je priamo úmerný neúspechu žalovaného v tejto časti podaného odvolania), na základe čoho priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v tejto časti žalobcovi. Rozdiel pomeru úspechu žalovaného (žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v časti o zaplatenie 94,99 Eur, zaokrúhlene 88,78 %) a úspechu žalobcu (žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v časti o zaplatenie 12 Eur, zaokrúhlene 11,22 %) potom predstavuje čistý úspech žalovaného v odvolacom konaní (77,56 %), v ktorom rozsahu mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).